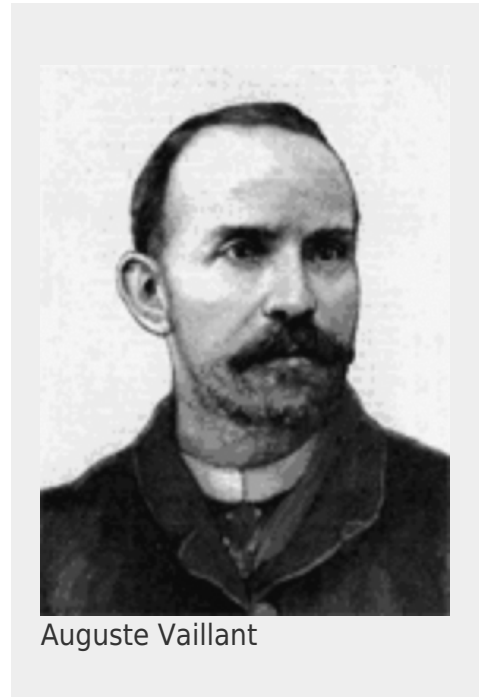

Auguste Vaillant

Auguste Vaillant (Mézières, 1861 – Parijs, 5 februari 1894) was een anarchist uit Frankrijk. Hij pleegde pleegde in 1893 een aanslag op de *Nationale Vergadering* (Tweede Kamer) van de Franse regering. Zijn aanslag was er één in een reeks van meerdere tegen de gevestigde orde die in Frankrijk bekend staan als het tijdperk van de [propaganda van de daad](#).

Biografie

Vaillant was het kind van een ongehuwde moeder en werd half-en-half opgevoed door arme boeren. Op zijn twaalfde bevond hij zich al moederziel alleen in Parijs en hield zich met bedelen in leven. Omdat bedelen niet mocht, belandde hij een aantal dagen in de gevangenis; later ook voor langere tijd vanwege het stelen van een paar laarzen. Het was een leven van twaalf ambachten en dertien ongelukken. Hij trouwde, kreeg een dochter, Sidonie, scheidde, maar hield de zorg over zijn dochtertje. Plotseling beschikte hij op zekere dag in 1890 over een som geld. Hij vertrouwde zijn kind aan vrienden toe en vertrok naar Argentinië, waar hij een plantage dacht te beginnen. Dit mislukte echter jammerlijk en in 1893 keerde hij berooid terug naar Frankrijk. Daar huwde hij opnieuw, pakte de zorg voor zijn dochtertje weer op en vond hij na lang zoeken laagbetaald werk bij een suikerraffinaderij. Loon: 3 franc per dag. Het stelde hem echter nauwelijks in staat zijn gezin te onderhouden.

Aanslag op de Assemblée

Op 9 december 1893 ontplofte een bom in de Franse *Nationale Vergadering*. Gedeputeerden verdrongen zich naar de uitgangen, terwijl anderen gewond en badend in het bloed op de grond lagen. Er vielen geen doden, maar omdat de bom gevuld was met spijkers waren de letsels zeer bloedig. De meeste van de tientallen gewonden lieten zich ter plekke verbinden. Twintig minuten na de aanslag werd de vergadering weer geopend.

Eén gewonde, die naar het *Hotel Dieu* was vervoerd,

trok de aandacht, omdat zijn handen met poeder waren bedekt. Het was Auguste Vaillant. Bij ondervraging zei hij dat hij de bom had geworpen, en dat hij de executie van [Ravachol](#) had willen wreken.

Voorpagina van *Le Petite Journal* over de aanslag op de *Nationale Vergadering*.

Het proces

Het proces tegen Vaillant werd opvallend snel na de aanslag gevoerd. Vaillant verklaarde dat hij niemand had willen doden, maar slechts een waarschuwing had willen geven: "Anders had ik wel kogels in de plaats van spijkers in mijn bom gestopt". De rechter toonde echter geen clementie en sprak de doodstraf uit, ondanks het feit dat er door de aanslag geen doden waren gevallen. Ook president Carnot ging niet in op een verzoek tot genade. Op 5 februari 1894 werd Vaillant op *Place de la Roquette* onthoofd. Op weg naar de guillotine had hij nog geroepen: "Weg met de burgermaatschappij, leve de anarchie". Op zijn graf schreef zijn dochtertje Sidonie: "Ere aan mijn grote vader. Eens zal ik u wreken." Zij werd later de vrouw van de bekende Franse anarchist [Sébastien Faure](#).

Een maand na de executie van Vaillant pleegde [Emile Henry](#) in Parijs een dodelijke aanslag op Café Terminus, om op zijn beurt Vaillant te wreken.

Zie ook

In de jaren 1892 - 1894 vonden in Parijs tientallen anarchistische aanslagen plaats, breed uitgemeten in de pers, welke de bevolking in grote beroering brachten. zie voor de meest spraakmakende aanslagen ook:

- [Ravachol](#)
- [Emile Henry](#)

- [Sante Geronimo Caserio](#)

Literatuur en bronnen

- [2] George Blond: Het grote leger achter de zwarte vlag; de geschiedenis van het anarchisme, Hoorn, 1973
- [1] Nederlandse Wikipedia-bijdrage over [Auguste Vaillant](#)

From:

<https://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://www.anarchisme.nl/namespace/auguste_valliant

Last update: **30/12/19 15:29**